

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΜΗΜΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ

Προσφυγή αριθ. 15605/09

O.S. και Z.S.

κατά του Βελγίου

και 20 άλλες προσφυγές

(βλέπε συνημμένο κατάλογο)

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (δεύτερο τμήμα), συνεδριάζοντας στις 15 Νοεμβρίου 2011 σε επιτροπή αποτελούμενη από τους:

Isabelle Berro-Lefèvre, *πρόεδρος*,

Guido Raimondi,

Helen Keller, *δικαστές*,

και την Françoise Elens-Passos, *αναπληρώτρια γραμματέας*,

Λαμβάνοντας υπόψη τις προαναφερόμενες προσφυγές που κατατέθηκαν μεταξύ 20 Μαρτίου 2009 και 6 Οκτωβρίου 2010,

Αφού διασκέφθηκε, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Οι προσφεύγοντες είναι διαφόρων εθνικοτήτων και εκπροσωπούνται από διάφορους δικηγόρους (βλέπε συνημμένο πίνακα). Εισήλθαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση για να ζητήσουν άσυλο και διήλθαν από την Ελλάδα όπου υποβλήθηκαν σε δακτυλοσκόπηση από την ελληνική αστυνομία και τα δακτυλικά αποτυπώματά τους καταχωρήθηκαν στη βάση δεδομένων Eurodac. Ορισμένοι από αυτούς κατέθεσαν αίτηση ασύλου στην Ελλάδα.

Οι προσφεύγοντες μετέβησαν στη συνέχεια στο Βέλγιο όπου κατέθεσαν αίτηση ασύλου στο γραφείο αλλοδαπών («Γ.Α.»).

Το Γ.Α. εξέδωσε διαταγή να εγκαταλείψουν τη χώρα για το λόγο ότι το Βέλγιο δεν ήταν υπεύθυνο για την εξέταση των αιτήσεων ασύλου που είχαν υποβάλει οι προσφεύγοντες και ότι ήταν ευθύνη των ελληνικών αρχών να τις εξετάσουν σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου της Ευρώπης της 18^{ης} Φεβρουαρίου 2003 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας («κανονισμός του Δουβλίνου»).

Οι προσφεύγοντες παραπονούνται ότι η μεταφορά τους στην Ελλάδα κατ'εφαρμογή του κανονισμού του Δουβλίνου επέφερε παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης. Ορισμένοι προσφεύγοντες υποστήριζαν ότι η αιτίαση αυτή συνεπαγόταν ομοίως παραβίαση των άρθρων 2, 8 και 15 της Σύμβασης.

Οι προσφεύγοντες υποστήριζαν επιπλέον ότι δεν έτυχαν πραγματικής προσφυγής υπό την έννοια του άρθρου 13 της Σύμβασης προκειμένου να προβάλουν τις αιτιάσεις τους τις ελκόμενες από τη Σύμβαση ενώπιον των βελγικών δικαστηρίων.

Σε διάφορες ημερομηνίες μεταξύ 20 Μαρτίου 2009 και 6 Οκτωβρίου 2010, στη Βελγική Κυβέρνηση υποδείχθηκαν προσωρινά μέτρα, κατ'εφαρμογή του άρθρου 39 του κανονισμού του Δικαστηρίου, προκειμένου να ανασταλεί η μεταφορά των προσφευγόντων στην Ελλάδα.

Με αυτή την ευκαιρία, η Βελγική Κυβέρνηση ενημερώθηκε για τις αιτιάσεις των προσφευγόντων.

Σε επιστολή της 9^{ης} Μαρτίου 2011, το Δικαστήριο ρώτησε τη Βελγική Κυβέρνηση ποιες πρακτικές συνέπειες σκόπευε να αντλήσει από την απόφαση *M.S.S. κατά Βελγίου και Ελλάδας* [GC] (αριθ. 30696/09, 21 Ιανουαρίου 2011) αναφορικά με τις παρούσες υποθέσεις.

Σε διάφορες ημερομηνίες, οι προσφεύγοντες ενημέρωσαν το Δικαστήριο ότι σκόπευαν να διατηρήσουν τις προσφυγές τους προκειμένου ιδίως να λάβουν αποζημίωση για την ηθική βλάβη που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν και να τους καταβληθούν τα έξοδα και η δικαστική δαπάνη.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Λαμβανομένης υπόψη της ομοιότητας των προσφυγών ως προς τα πραγματικά περιστατικά και τις αιτιάσεις, το Δικαστήριο θεωρεί αναγκαίο να τις συνενώσει και αποφασίζει να τις εξετάσει σε μία μόνο απόφαση.

Υπενθυμίζει ότι στις 21 Ιανουαρίου 2001, το Τμήμα Ευρείας Σύνθεσης εξέδωσε απόφαση στην προαναφερόμενη υπόθεση *M.S.S.*, στην οποία αιτιάσεις παρόμοιες με εκείνες που προβάλλουν οι προσφεύγοντες εξετάστηκαν υπό το πρίσμα των άρθρων 3 και 13 της Σύμβασης. Στην απόφαση αυτή, το Δικαστήριο κατέληξε ότι υπήρξε, όσον αφορά το Βέλγιο, παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης για το λόγο ότι αποστέλλοντας τον προσφεύγοντα στην Ελλάδα, οι βελγικές αρχές τον είχαν εκθέσει σε κινδύνους που απέρρεαν από τις ανεπάρκειες της διαδικασίας ασύλου στο εν λόγω Κράτος (§§ 344-359), καθώς και σε συνθήκες κράτησης και διαβίωσης στο εν λόγω Κράτος που ήταν αντίθετες προς το άρθρο αυτό (§§ 362-368). Το Δικαστήριο ομοίως κατέληξε ότι υπήρξε εκ μέρους του Βελγίου παραβίαση του άρθρου 13 της Σύμβασης σε συνδυασμό με το άρθρο 3 για το λόγο ότι ο προσφεύγων δεν είχε πρόσβαση σε ένα

αποτελεσματικό ένδικο μέσο κατά της διαταγής απέλασης (§§ 385-397). Αποφάσισε επιπλέον ότι δε συνέτρεχε λόγος να εξετάσει τις αιτιάσεις του προσφεύγοντος υπό το πρίσμα του άρθρου 2 της Σύμβασης (§§ 360-361).

Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι βελγικές αρχές ανέλαβαν τη δέσμευση να εξετάσουν οι ίδιες τις αιτήσεις ασύλου των προσφευγόντων. Έτσι προκύπτει, πρακτικά, ότι οι τελευταίοι δε θα αποσταλούν στην Ελλάδα κατ'εφαρμογή του κανονισμού του Δουβλίνου.

Το Δικαστήριο εκτιμά ότι, κατ'αυτόν τον τρόπο, οι αιτιάσεις των προσφευγόντων σε βάρος του Βελγίου έτυχαν προσήκουσας και επαρκούς επανόρθωσης (βλέπε *Noori κατά Βελγίου και Ελλάδας*, déc., αριθ. 17182/09, 5 Ιουλίου 2011).

Λαμβανομένης υπόψη αυτής της κατάστασης, το Δικαστήριο θεωρεί ότι οι αιτιάσεις που προέβαλαν ορισμένοι από τους προσφεύγοντες κατά της Ελλάδας είναι αβάσιμες.

Εν κατακλείδει, το Δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχουν οι δύο προϋποθέσεις που επιτρέπουν την εφαρμογή του άρθρου 37 § 1 β) της Σύμβασης. Οι διαφορές μεταξύ των προσφευγόντων και των εναγομένων κυβερνήσεων μπορούν, σήμερα, να θεωρηθούν «επιλυθείσες» υπό την έννοια του άρθρου 37 § 1 β) της Σύμβασης. Επιπλέον, κανένα ιδιαίτερο στοιχείο σχετικό με το σεβασμό των δικαιωμάτων που εγγυάται η Σύμβαση ή τα Πρωτόκολλά της δεν απαιτεί τη συνέχιση της εξέτασης των προσφυγών, υπό την έννοια του άρθρου 37 § 1 in fine της Σύμβασης. Κατά συνέπεια, πρέπει να δοθεί τέλος στην εφαρμογή του άρθρου 39 του κανονισμού και να διαγραφούν οι υποθέσεις από το πινάκιο.

Τέλος, το Δικαστήριο θεωρεί σημαντικό να υπογραμμίσει ότι κατ'εφαρμογή του άρθρου 37 § 2 της Σύμβασης, μπορεί να αποφασίσει την επανεγγραφή στο πινάκιο μίας προσφυγής εφόσον εκτιμά ότι οι συνθήκες αιτιολογούν κάτι τέτοιο. Επιπλέον, υπενθυμίζει ότι οι προσφεύγοντες θα έχουν τη δυνατότητα, αν συντρέχει λόγος, να καταθέσουν νέα προσφυγή

ενώπιον του Δικαστηρίου, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να ζητήσουν προσωρινά μέτρα στη βάση του άρθρου 39 του κανονισμού του.

Σε ό,τι αφορά τα αιτήματα αποζημίωσης για ηθική βλάβη, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 41 της Σύμβασης του επιτρέπει να επιδικάσει δίκαιη ικανοποίηση στον «ζημιωθέντα διάδικο» μόνο σε περίπτωση διαπίστωσης «παραβίασης της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της». Εν προκειμένω, δεν υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της. Κατά συνέπεια, ουδεμία συνέχεια μπορεί να δοθεί σε αυτά τα αιτήματα.

Σε ό,τι αφορά τα αιτήματα καταβολής των εξόδων και της δικαστικής δαπάνης, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι οι γενικές αρχές που διέπουν την καταβολή των εξόδων στη βάση του άρθρου 43 § 4 του κανονισμού είναι κατ'ουσία όμοιες με εκείνες που εφαρμόζονται στα πλαίσια του άρθρου 41 της Σύμβασης (βλέπε *Pisano κατά Ιταλίας* [GC] (διαγραφή), αριθ. 36732/97, §§ 53-54, 24 Οκτωβρίου 2002, και *El Majjaoui et Stichting Touba Moskee κατά Ολλανδίας* (διαγραφή) [GC], αριθ. 25525/03, §§ 39-40, 20 Δεκεμβρίου 2007). Άλλως ειπείν, τα έξοδα και η δικαστική δαπάνη δεν μπορούν να καταβληθούν στη βάση του άρθρου 41 της Σύμβασης παρά μόνο εφόσον αποδειχθεί ότι οι προσφεύγοντες πράγματι υποβλήθηκαν σε αυτά, ότι αντιστοιχούσαν σε κάποια ανάγκη και ότι είναι εύλογα ως προς το ύψος τους. Επιπλέον, τα δικαστικά έξοδα δεν καταβάλλονται παρά μόνο στο μέτρο που σχετίζονται με τη διαπιστωθείσα ή επικαλούμενη παραβίαση (βλέπε, μεταξύ πολλών άλλων, *Sanoma Uitgevers B.V. κατά Ολλανδίας* [GC], αριθ. 38224/03, § 109, 14 Σεπτεμβρίου 2010).

Εν προκειμένω, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι δε συντρέχουν αυτές οι προϋποθέσεις, ήτοι δεν του υποβλήθηκε καμία απόδειξη εξόδων και αμοιβής και ο πραγματικός χαρακτήρας των εξόδων δεν αποδείχθηκε. Συνεπώς, απορρίπτει τα αιτήματα για έξοδα και δικαστική δαπάνη.

**ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ TRADUCTION OFFICIELLE OFFICIAL
TRANSLATION**

No. Φ.092.22/7782

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο, ομόφωνα,

Αποφασίζει να συνενώσει τις προσφυγές,

*Αποφασίζει να απορρίψει τα αιτήματα για έξοδα και δικαστική
δαπάνη,*

Αποφασίζει να διαγράψει τις προσφυγές από το πινάκιο.

(υπογραφή)

Françoise Elens-Passos

Αναπληρώτρια Γραμματέας

(υπογραφή)

Isabelle Berro-Lefèvre

Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αριθ.	Αριθ. προσφυγής	Ημερομηνία κατάθεσης	Όνομα/μο προσφύγοντος Ημερομηνία γέννησης Τόπος κατοικίας	Εκπρόσωπος
1	15605/09	20/03/2009	O.S. 16/01/1987 Steenokkerzeel Z.S. 02/01/1990 Steenokkerzeel	Julie TIELEMAN
2	17137/09	30/03/2009	A.M.A. 04/09/1992 Broechem	Sylvie MICHOLT
3	27776/09	26/05/2009	H.S. 21/03/1989 Steenokkerzeel	Zouhaier CHIHOUI
4	29130/09	04/06/2009	B.I. 26/07/1972 Steenokkerzeel	Zouhaier CHIHOUI
5	50736/09	22/09/2009	R.M.O. 20/11/1976 Steenokkerzeel	Sylvie MICHOLT
6	51057/09	23/09/2009	A.R. 01/08/1985 Herstal	Sylvie MICHOLT
7	64288/09	07/12/2009	K.Q. 26/03/1987 Vottem	Sylvie MICHOLT
8	2832/10	15/01/2010	A.N.B. 22/04/1985 Saint-Trond	Sylvie MICHOLT
9	7233/10	04/02/2010	M.H.	Emmanuelle

**ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ TRADUCTION OFFICIELLE OFFICIAL
TRANSLATION**

No. Φ.092.22/7782

			31/12/1993 Sint Andries Bruges	SCHOUTEN
10	11794/10	01/03/2010	W.S. 01/01/1987 Vottem	Sylvie MICHOLT
11	13623/10	09/03/2010	W.F. 23/09/1980 Bruges	Sylvie MICHOLT
12	13624/10	09/03/2010	W.A. 05/09/1983 Vottem	Sylvie MICHOLT
13	15298/10	17/03/2010	J. K. 31/12/1993 Steenokkerzeel	Sylvie MICHOLT
14	18399/10	02/04/2010	O.A.S. 12/08/1987 Anvers	Sylvie MICHOLT
15	18424/10	06/04/2010	R.M.N. 20/10/1979 Merskplas	Sylvie MICHOLT
16	19599/10	12/04/2010	M.K. 13/04/1990 Steenokkerzeel	Emmanuelle SCHOUTEN
17	23708/10	29/04/2010	R.T.T. 01/06/1975 Bruxelles	Peter JP LIPS
18	29763/10	01/06/2011	S.M.A.A. 01/01/1982 Bruges	Sylvie MICHOLT
19	35894/10	29/06/2010	T.K..Z. 19/04/1982 Bruges	Sylvie MICHOLT
20	49527/10	27/08/2010	F.I. 28/01/1986 Bruges	Sylvie MICHOLT

**Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
SERVICE DES TRADUCTIONS DU MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES
DE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE, ATHENES
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, TRANSLATION
SERVICE, ATHENS**

**ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ TRADUCTION OFFICIELLE OFFICIAL
TRANSLATION**

No. Φ.092.22/7782

21	57379/10	06/10/2010	S.R.B.A. 15/10/1990 Vottem	Sylvie MICHOLT
----	----------	------------	----------------------------------	-------------------

Ακριβής μετάφραση του συνημμένου εγγράφου από τα γαλλικά.

Αθήνα, 15 Δεκεμβρίου 2011.

Ο μεταφραστής

Αλέξανδρος Πετροτσόπουλος